

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.** Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Un cuvânt de bun rămas. — Contraziceri neliniștitoare. — Planul economic românesc. — Deciziunile comisunii centrale fiscale. — *Cronica:* Printr'un jurnal al Consiliului. Tratatul economic cu Germania. Costul vieții la București. Cu cât contribuim la asigurările sociale. — *Bilanțuri:* „Industria Aurului”, s. a. Abrud.

Un cuvânt de bun rămas.

La finele anului expirat, 1938, s'au împlinit 40 de ani, de când activez în cadrele acestui organ oficial al băncilor noastre.

Ca colaborator intern, începând din primul număr (1 Ianuarie 1899); ca redactor dela 1 Ianuarie 1908 și dela 1 Ianuarie 1928 ca director.

După o muncă intensivă, prestată în aceste calități timp, de 4 decenii, uneori între împrejurări grele, simt acum nevoia să mă retrag la odihnă, lăsând locul meu unor puteri mai tinere și mai viguroase.

Numărul de față este ultimul celerez în calitate de director.

Vârsta și starea mea sanitară, șubre-zită în ultimul timp, m'au determinat să renunț și la onorifică funcție de membru și vicepreședinte al Consiliului de administrație a „Solidarității” în cadrele căreia activez dela înființare, din 1907.

Mi-am prezentat, dlui Președinte Dr. Aurel Vlad, demisia, încă în Decem-

bruarie a. tr., urmând ca ea să fie luată la cunoștință în proxima adunare generală.

Când prin aceasta transmit dlor colaboratori și on. cetitori ai „Revistei Economice”, cuvântul meu de bun rămas, le mulțămese pentru întreg sprijinul, ce l-au dat toată vremea, acestui vechi și prețios organ de publicitate și îi rog să continue a-i înlesni și în viitor apariția, în condiții și mai bune, decât în trecut.

Din parte-mi rămân și mai departe credincios „Rev. Econ.”, de care sunt atât de mult legat sufletește printr'un trecut de 4 decenii.

Voi continua colaborarea mea ca colaborator extern și ocazional.

CONSTANTIN POPP.

Contraziceri neliniștitoare

Intr'un număr trecut al revistei noastre, am fost reprodus unele declarațiuni simptomatice, făcute la Galați, la congresul cooperației de către dl ministru Jinga. Le-am reprodus, — fără însă a stărui îndea ajuns asupra lor, — dar având în vedere, că veniau dela un reprezentant al Guvernului, ne-am rezervat dreptul de a reveni la momentul oportun.

Știm, că acest Guvern de eră nouă și-a propus să dea o nouă înfățișare și o mai bună îndrumare vieții publice în general și celei economice a țării în special. Deci astăzi trebuie să dăm mai mare a-

tenție astorfel de declarații, decât sub regimul partidelor, când interesele electorale sau de altă natură ale partidului, modificau de pe o zi pe alta, cele mai sărbătorești enunțări.

Pentru noi acele declarații, cari conclueau că comerțul individualist și-a trăit traiul, și că urmează să ne însușim o concepție colectivistă, cu orientări cooperatiste, — au fost o mare surprindere.

Mai nou auzim, că la Ministerul Muncii s'a întocmit un proiect de lege, care urmărind înglobarea la acel Minister a tuturor breslelor de muncitori și patroni, ca primă realizare în drumul propus, are de scop reorganizarea tuturor camerelor profesionale, — a muncii, de agricultură, comerț și industrie, — statificându-le și trecându-le cu întreg patrimoniul lor și cu toate organizațiile profesionale laterale, — la Ministerul Muncii.

Avem deci altă surprindere, mai ales când cunoaștem atmosfera, ce stăpânește la acel departament!

Dacă am face o legătură între aceste două fapte ar trebui să concludem, că se urmărește nu numai o adaptare fățișă și completă a economiei dirijate, a politicii autarhice, ci și modificarea radicală a concepțiilor fundamentale, pe care se sprijinește statul!

În același timp când constatăm aceste lucruri, care ne pun pe gânduri, — vedem, că Consiliul Superior Economic, a întocmit un plan economic pe cinci ani, care puse în legătură cu „orientările sale generale“ aduse la cunoștință publică în anul trecut, — fac dovada îmbrățișării unor concepții diametral opuse. Aici se preconizează libertățile. Chiar dacă nu sunt pătrunse de spiritul cel mai clasic al liberalismului economic, la tot cazul, se recomandă o înfrânare a amestecului statului în viața economică privată și o reîntoarcere succesivă la libertăți cât mai largi, pentru a se susține neîntimidată inițiativa particulară. Se spune acolo, că România „nevoită să-și plaseze în fiecare an în străinătate excedentele producției sale agricole, nu poate urmări realizarea unui regim de autarhie“; iar când se ocupă de impozitul pe echivalent, care a fost lărgit prin Legea bugetară, constată că el „constitue o contradicție cu noul regim“, întru cât „acest impozit este de origină socializatoare și reprezintă un fel de pedeapsă

asupra proprietății, care nu schimbă stăpân, — câtă vreme regimul actual urmărește întărirea acelei proprietăți“.

La recenta conferință internațională (din Geneva) a muncii, dl prof. Strat, președintele Consiliului de Administrație al Casei Centrale de asigurări sociale, reprezentând deci interesele muncitorilor, a făcut declarații, în numele României, de condamnare a autarhiei, care „constitue marea plagă a economiei internaționale“, și, că nu înțelege bine „pretinsa fatalitate a economiei autarhice, care împiedică schimburile între națiuni, reduce nivelul de viață a tuturor categoriilor sociale, — falsifică viața economică și crează o ambianță de ură și războiu între toate popoarele Universului“, — de aceea d-sa nici nu a fost mulțumit cu raportul directorului Biroului Internațional al Muncii, care „nu a condamnat destul de categoric, consecințele dezastruoase ale politicii autarhice“.

Dl ministru al agriculturii N. D. Cornățeanu cu ocazia debaterilor parlamentare a proiectului de Lege al valorificării grâului, a declarat că „de sigur am păcătuit foarte mult dacă am doborî la pământ și am sugruma inițiativa particulară. Intervenționism de stat da, dar acest intervenționism trebuie să fie rațional, el nu trebuie să doboare inițiativa particulară“.

Este natural, că suntem de acord cu principiile fixate în Planul economic pe cinci ani al Consiliului Superior Economic, din care nu avem nimic de modificat, ci zicem după cetirea, care e o adevărată satisfacție: — Amin! Suntem de acord și cu declarațiile d-lui prof. Strat și a d-lui ministru Cornățeanu, — dar ne neliniștesc declarațiile amintite a d-lui ministru Jinga, care tocmai acum face o călătorie de documentare pentru punerea lor în practică, și ne neliniștesc și intențiile menționate ale Ministerului Muncii, care vrea să ne familiarizeze și mai mult cu atmosfera de stânga; deși legiferările ultra-moderne de ocrotirea muncii, constituite de multe ori, o povară pentru producția națională.

Noi cunoaștem cooperația din practică, nu din teorie, știm, că ea este azi o firmă de ocazionale întreprinderi, la a căror formă juridică se recurge pentru a beneficia de scutire ori de regim de favoare la impozite, sau cari sunt „înte-

meiate numai în vederea speculării avutului statului", — cum se constată cu drept cuvânt în textul Planului economic al Consiliului Superior Economic, când se tratează chestiunea exploatărilor silvice.

Noi știm, că ordinea economică și politică din țara noastră e de esență burgheză. Știm că desfășurarea activității economice din ultimii 20 ani a fost stingerită și păgubită de regimurile instabile, de continuele reforme și inovațiuni, cari de multe ori au făcut o impresie revoluționară a întregii vieți publice. Știm că regimul actual este unul de stabilitate și continuitate, mai știm că corpurile legiuitoare au o înfățișare corporatistă, și tocmai de aceea dorim să se evite contradicțiile, sau dacă se produc, să se lămurască în spiritul planului economic, aplaudat cu unanimitate! Iar în materie de reorganizare economică a țării, să fie consultate organizațiile profesionale existente, cari de multe ori pot avea mai multă experiență decât reprezentanții lor în corpurile legiuitoare, cari nu pot cunoaște în amănunțime toate problemele, atât de variate din viața practică.

VRAX.

Planul economic românesc.

I.

O societate organizată nu poate trăi în mod obișnuit, fără a avea perspectiva dezvoltării ei bine lămurită. Existența ei presupune o rânduielă nu numai în spațiu ei și în timp pentru a putea fi capabilă de a întrebuița la maxim posibilitățile ei și în acelaș timp a oferi maximum de avantajii membrilor ei.

În general însă, acest plan este numai schițat în forma unui ideal de atins, o năzuință comună către atingerea unei anumite etape de dezvoltare materială, culturală ori politică. Despre existența unui plan amănunțit însă, așa cum teoretic ar trebui să existe, nu se poate vorbi decât în ultimii ani. Anumite principii fixate de legi sau mai ales de tradiție, formau scheletul unei activități care avea un caracter permanent și în acelaș timp urmărind un anumit scop.

Sistemele de organizare ale societății în trecut aveau la bază mai ales ideea li-

berală, ori cea de absolutism, cari deși se opuneau unei alteia, în fond ambele erau ostile unei reglementări precise, a chestiunilor economice.

Organizarea recentă a statelor și mai ales spiritul solidarist care cuprinde tot mai mult pe locuitorii diferitelor țări, este favorabilă ideii de plan. Dictaturile nu sunt singurele cari favorizează realizarea de planuri economice, cu toate că aparent așa ar fi cazul; planul economic rezultă din dorința întregului popor de a-și vedea reglementată activitatea în vederea unui mai bun rezultat. E nevoie pentru aceasta nu de o conducere autoritară, ci de o solidaritate a întregului popor în jurul unei idei care cere un efort egal cu un sacrificiu. Desigur că acest efort comun găsește o cale de dezvoltare și mai favorabilă într'un regim dictatorial, care asigură o mai bună executare a planului.

Planul economic e deci rezultatul unei evoluții socialo-politice, care a produs mediul necesar existenței lui. Forma lui practică e foarte variată, depinzând atât de situația care a determinat aplicarea lui, cât și de scopurile pe cari le urmărește.

Nu insistăm asupra avantajilor pe cari le reprezintă un plan pentru economia unei țări ca și pentru aceea a oricărui individ. E un fapt admis și care nu mai trebuie demonstrat. S'ar putea discuta, numai asupra valorii proprii a fiecărui plan în parte, iar nu asupra ideii de plan.

Existența unui plan în cadrul unei societăți e determinată, în general, de unii factori cu caracter evolutiv ai societăților omenești:

1. Idealul solidarist, care e tot mai vizibil în societățile omenești.

2. O conducere care să fie bazată pe ideea de a servi societatea și deci de a putea lucra exclusiv în linia unui ideal social.

3. O societate pătrunsă de necesitatea unui efort organizat în comun și să fie dispusă să accepte sacrificiile ce i se vor cere în vederea realizării acelu plan.

4. O societate capabilă economică de a duce la îndeplinire acel plan, dispunând deci de suficient utilaj și mijloace financiare.

Condițiile de mai sus sînt necesare pentru ca să poată exista un plan. La acestea se adaugă alte condițiuni de detaliu. Între acestea ar fi mai ales acela de a se putea întocmi un plan potrivit și aplicabil, adică să existe specialiști cari să elaboreze planul. Aceste, precum și alte condițiuni de ordin tehnic trebuiesc considerate ca existente în orice stat modern.

Din punct de vedere al scopului urmării, un plan economic întindește la:

1. Atingerea unui rezultat material imediat, adică o îmbunătățire a situației materiale.

2. Un ideal permanent, acela de regularizare a forțelor productive și de distribuire a avuțiilor fărăi — pe o perioadă de timp cât mai îndelungată — realizându-se un anumit nivel de dezvoltare economică.

S'ar putea spune că urmărește: un ideal permanent de bunăstare economică prin și pentru realizări materiale mai bune și imediate.

Am schițat numai condițiile unui plan economic și vom mai reveni asupra unora din ele. Acum ținem însă să precizăm că singur studiul factorului economic nu e suficient pentru realizarea unui plan. Rezultatele lui, ori cum ar fi ele, au o adâncă repercursiune cu caracter social, politic și biologic. Acești factori deci, nu trebuiesc neglijați în momentul pregătirii unui plan economic și se va lua în considerare dela început influența pe care o va avea rezultatul aplicării planului asupra lor; va avea chiar planul, o tendință de a-i înrăuri în bine.

II.

Cu toate că nu se poate concepe un stat modern fără planuri precise de organizare în timp a lui, totuși planul economic este de dată recentă. Am căutat să explic foarte sumar cauzele acestui fenomen, fapt este că înainte de războiu chiar dacă au existat anumite politici economice bine precizate, ele nu merită titlu de plan în sensul celor expuse înainte. Un plan economic e o măsură ce se opune în modul cel mai categoric politicii liberale care a stăpânit aproape absolut în perioada antibelică.

După cum am arătat condiția de dezvoltare optimă a lui o prezintă statele

autoritare moderne. Astfel găsim în cei dintâi ani, ai fascismului, una dintre cele dintâi planuri economice, aceea celebră bătălie a grâului. Deși parțială ca cuprins ea e totuși semnificativă din punctul de vedere a încercării de instaurare a unei economii „planificate“.

Toată lumea cunoaște planul rusesc, acel celebru N.E.P., și discuțiile la care a dat naștere. Mai puțini cunosc rezultatele reale, căci ceea ce s'a scris despre el dintr'o parte sau alta, au fost exagerări ades foarte pătimășe. Planul rusesc era făcut în condițiuni tehnice aproape bune, (cu specialiști străini) îi lipseau însă condițiunile de ordin moral; adeziunea voluntară și entuziastă a populației la efortul ce i se cerea. Din cauza aceasta, chiar după datele sovietice, cei dintâi 5 ani nu au dat rezultatele așteptate și s'a recurs la un al doilea. Această prelungire nu înseamnă neapărat și totdeauna o nereușită, ci e dovada necesității permanetizării unui plan, fapt despre care am amintit și asupra căruia vom reveni.

Abia cu creșterea unei generații noi, crescută în noul spirit al Rusiei Sovietice, se vor putea obține toate condițiile necesare unei bune funcționări a unui plan economic care mai puțin decât orice, poate fi un „dictat“.

Planul economic german pe 4 ani, e din punctul de vedere arătat mai sus, mult mai bun decât cel rusesc. El are la bază o voință puternică de lucru și colaborare în comun, liber consimțită și conștient efectuată, a întregului popor german. Nu e locul să insistăm acum asupra lui. Menționăm, din nou, perfectă lui organizare tehnică și în același timp suportul moral și material pe care-l găsește în rândurile populației.

Din punct de vedere informativ, ar mai putea fi amintite încercările lui Roosevelt în Statele Unite, mai ales cel din cei dintâi 4 ani de Preșidenție când cu ajutorul N. R. A-ei spera să refacă întreaga economie americană. Imprejurări de ordin social-moral, iar nu tehnice, au dus la nereușita încercărilor lui.

Totuși se încearcă și azi în Statele Unite o dirijare a economiei — și aplicarea unor planuri economice. Pe lângă ea, și alte țări democratice, încearcă aplicarea unor planuri economice, chiar

dacă nu au un caracter general ci sunt limitate la anumite probleme: evitarea șomajului, apărarea națională etc.

Planul economic, va face desigur în curând parte din politica economică normală a fiecărui stat. E un fenomen absolut normal și deosebit de util, atunci când e bine întocmit și găsește o adeziune largă, fără rezerve, în masele populației.

Dr. N. N. PETRA.

(Va urma).

Deciziunile Comisiunii Centrale Fiscale pe timpul dela 30 Aprilie 1938 — 15 Martie 1939*) privitoare și la operațiunile Bancare.

(Urmare).

883.

O întreprindere din țară, cumpărând pe credit, în valută străină mărfuri dela întreprinderea din străinătate și contabilizând în registrele sale datoria respectivă în monedă românească, se pune chestiunea dacă pentru asemenea datorie poate beneficia de scutirea de impozit mobilier, prevăzută de art. 24, lit. e, din legea contribuțiilor directe.

Considerând că, potrivit art. 24, lit. e, al. 1, din legea contribuțiilor directe, mai sunt scutite de impozitul mobilier și dobânzile până la 10 la sută, inclusiv orice fel de comision curgător la creditele în monedă străină, ce s'au deschis sau se vor deschide în străinătate comercianților și industriașilor români;

Considerând că, potrivit alin. următor, aceiași scutire se acordă și pentru dobânzile scutite sau creditate de comercianții și industriașii români din străinătate și rezultând din vânzări de mărfuri.

Considerând că, printre condițiunile de scutire prevăzute de art. 24, lit. e) pct. 4, nu este și obligațiunea contabilizării în registrele comerciantului român, în moneda străină, în care a contractat împrumut în străinătate;

Considerând că, în vederea clarificării situației lor, legea asanării datoriilor agricole și urbane din 1933, obligă pe comercianții și industriașii români să-și facă socotelile în monedă românească.

Comisiunea decide că o întreprindere din țară, cumpărând pe credit, în valută străină, mărfuri dela o întreprindere din străinătate, nu e decăzută din dreptul de scutire ce îl conferă art. 24, litera e) din legea contribuțiilor directe, dacă contabilizează în registrele sale datoria în monedă românească.

*) Publicat în Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1939. pag. 2876-2887.

884.

Sumele facturate în Lei românești, pentru plata creanțelor în mărfuri contractate la Budapesta, din cauza măsurilor luate de Banca Națională Ungară, de a nu îngădui să se contracteze credite pentru străinătate în valută maghiară, pot fi un impediment la acordarea scutirii de impozit mobilier, conform art. 24, litera e) din legea contribuțiilor directe?

Considerând, că legea contribuțiilor directe, prin art. 24, litera e) scutește de impozit pe venit: „Dobânzile până la 10 la sută, inclusiv orice fel de comision curgător la creditele în monedă străină, ce s'au deschis sau se vor deschide în străinătate comercianților și industriașilor români”; adăugând în al doilea alineat că: „această scutire se acordă și pentru dobânzile plătite sau creditate de comercianții și industriașii români în străinătate și rezultând din vânzări de mărfuri, constatate prin facturile pentru livrarea lor, prin polițe sau sentințe judecătorești, care au ca fapte generatoare operațiunile de mai sus.”

Considerând, că în acest al doilea alineat, care se ocupă de creditele în mărfuri, legea nu mai vorbește de monedă străină, de unde rezultă că, atunci când e vorba de credite în mărfuri, obținute de comercianții și industriașii români în străinătate, scutirea de mai sus se aplică, chiar dacă sumele au fost facturate în monedă românească, din cauza regimului valutar al țării creditorului străin.

Comisiunea decide că sumele facturate în Lei românești, pentru plata creanțelor în mărfuri contractate la Budapesta, din cauza măsurilor luate de Banca Națională Ungară, de a nu îngădui să se contracteze credite pentru străinătate în valută maghiară, nu poate fi un impediment la acordarea scutirii de impozit mobilier, conform art. 24, litera e) din legea contribuțiilor directe.

885.

O creanță de o anumită valoare se cesionează pe un preț de aceeași valoare. S'a pus chestiunea, dacă se plătește impozit pe venit mobilier la un asemenea act de cesiune?

Considerând că, potrivit art. 23, punctul 6, din legea contribuțiilor directe, mai sunt supuse impozitului pe venitul mobilier și redevențele în bani sau în natură, precum și sumele primite dintr'odată sau periodic pentru cesiuni de drepturi sau de exercițiul unor drepturi.

Considerând că, cesionarea unei creanțe este o vânzare ce nu produce niciun venit, oricare ar fi valoarea creanței cedate și prețul de cesiune.

Comisiunea decide că operațiunea cesionării unei creanțe nu constituie un fapt generator de venit mobilier taxabil ca atare cu impozit mobilier.

888.

Indemnitatea egală cu salariul dela 1—3 luni, acordată urmașilor funcționarilor particulari, conform art. 77 din legea asupra contractului de muncă, este taxabilă cu impozitul pe salarii sau este echivalentul unei despăgubiri a cheltuielilor ocazionate de deces?

Considerând că, potrivit art. 77 din legea asupra contractului de muncă, urmașii salariatului decedat, văduva sau copiii minori, sub vârsta de 18 ani, au dreptul împreună la o indemnizare egală cu salariul pe o lună, dacă salariatul avea o vechime de cel puțin un an în întreprindere, pe două luni pentru cel cu o vechime variind între 1 și 3 ani și pe trei luni pentru cel cu o vechime mai mare;

Considerând, că această indemnitate trebuie socotită ca echivalentul cheltuielilor ocazionate de decesul funcționarului și nu constituie vreun venit pentru urmașii săi;

Comisiunea decide că indemnitatea egală cu salariul dela 1—3 luni acordată urmașilor funcționarilor particulari, conform art. 77 din legea asupra contractului de muncă, nu este taxabilă cu impozitul pe salarii, ea fiind echivalentul despăgubirii cheltuielilor ocazionate de deces.

889.

De regimul creat prin art. 23, punctul 4, litera b) din legea contribuțiilor directe, se bucură și depozitele făcute la alte întreprinderi decât băncile?

Considerând că, potrivit art. 23, cifra 4, litera a) din legea contribuțiilor directe, se prezumă o dobândă de 5 la sută pentru creanțele civile și 6 la sută pentru creanțele comerciale, atunci când e vorba de creanțe ipotecare, privilegiate și chirografare, în care nu e prevăzută o dobândă convențională sau e prevăzută o dobândă mai mică decât cea prezumată de lege;

Considerând că, potrivit al. b) care urmează după dispoziția susmenționată, sunt supuse impozitului mobilier dobânzile provenite din depozitele de bani și din soldul creditor de dobânzi al conturilor curente la bănci, fără ca de astă dată legea să mai prevadă dobânda prezumată.

Considerând că, textul legii referindu-se numai la depozitele în bănci, rezultă, că atunci când e vorba de depozite de bani făcute în alte locuri decât la bănci, se aplică norma dobânzii prezumată, aplicabilă oricărei creanțe privilegiate, ipotecară sau chirografară.

Comisiunea decide că de regimul creat prin art. 23, punctul 4, litera b) din legea contribuțiilor directe, se bucură numai depozitele făcute la bănci, depozitele făcute la alte instituțiuni decât băncile, urmând a se trata drept creanțe obișnuite, care se prezumă a produce o dobândă de 6 la sută dacă este vorba de o creanță comercială sau de 5 la sută dacă este vorba de o creanță civilă, în cazul când în creanțele respective nu se prevede nicio dobândă sau se prevede o dobândă mai mică decât cea minimală.

890.

Ce caracter au ajutoarele pentru bătrânețe, constituite printr'o poliță colectivă de asigurare de către un patron în favoarea salariaților săi și a căror prime sunt plătite prin contribuția ambelor părți, patron și salariat?

Considerând că, fondurile de pensiune ale unei Case de Pensiuni, aparținând unei întreprinderi oarecare, se pot forma potrivit art. 31, al. 9, din legea contribuțiilor directe, din alocațiile la casele de pensiuni și asistență ale funcționarilor sau primele plătite în întreprindere pentru asigurarea funcționarilor până la cel mult 10 la sută din salarii și potrivit art. 46, alin. 2, din aceeași lege, din vărsămintele până la 10 la sută din venitul brut ce se face de către sau pe seama contribuabilului pentru asigurarea unei pensii, precum și din cotizațiile pentru asigurarea de accidente și muncă;

Considerând că situația este identică când aceste fonduri de pensiuni se depun la o societate oarecare de asigurare și obțin denumirea de poliță colectivă de asigurare, deoarece, în această ipoteză, ajutoarele pentru bătrânețe sunt plătite de societatea de asigurare în loc de întreprinderea respectivă, însă din același fond.

Considerând că pentru sumele afectate acestei polițe colective de asigurare, parte din beneficiul întreprinderii și parte din salariile funcționarilor, nu este o dispensă totală și definitivă de taxare cu impozitele respective, ci numai o amânare, întru cât la distribuirea acestor fonduri sub formă de ajutoare pentru bătrânețe ele iau caracterul de pensie și ca atare vor suporta, când vor fi plătite, impozitul respectiv;

Comisiunea decide că ajutoarele pentru bătrânețe constituite printr'o poliță colectivă de asigurare de către un patron în favoarea salariaților săi și a căror prime sunt plătite prin contribuția ambelor părți, patron și salariat, sunt în fond pensiuni, care la plata lor urmează a suporta impozitul pe salarii conform art. 43, din legea contribuțiilor directe.

891.

Fixarea pentru anul 1939/940 a cotei de amortizare pentru creanțele dubioase, prevăzute la art. 32, alin. b) din legea contribuțiilor directe.

Având în vedere împrejurările economice actuale care sunt mult mai favorabile ca cele din trecut.

Având în vedere că în prezent se constată nu numai o înviorare, dar și o evidentă îmbunătățire a raporturilor dela debitor la creditor, fapt ce atrage după sine mai multă siguranță pentru creanțele acestora din urmă.

Comisiunea fixează cota pentru rezervele speciale la creanțe dubioase prevăzute de art. 32, alin. b) din legea contribuțiilor directe pentru anul 1939/940 la 6 la sută.

892.

Preluarea de către o firmă românească a unui credit deschis în străinătate altei firme românești, ac-

tualmente lichidată, poate fi un impediment la acordarea scutirii de impozit mobilier, prevăzută de art. 24, alin. e) din legea contribuțiilor directe ?

Considerând că pentru a se acorda scutirea de impozit mobilier, pentru dobânzile până la 10 la sută inclusiv comisionul la creditele deschise în străinătate fie în mărfuri, fie în numărar, trebuiesc îndeplinite în prealabil condițiile prevăzute de art. 24, alin. e) punctul 4, din legea contribuțiilor directe ;

Considerând că, firma succesoare, și-a luat asupra sa drepturile și obligațiile firmei lichidată ;

Considerând că, dacă scutirea de principiu a fost acordată unei firme românești pentru un credit deschis în străinătate, aceeași rațiune de scutire există și pentru firma succesoare, de asemenea românească, sub rezerva îndeplinirii și a celorlalte condițiuni cerute de art. 24, alin. e) punctul 4, din legea contribuțiilor directe.

Comisiunea decide că preluarea de către o firmă românească a unui credit deschis în străinătate altei firme românești, actualmente lichidată, nu poate fi un impediment la acordarea scutirii de impozit mobilier, prevăzută de art. 24, alin e) din legea contribuțiilor directe.

(Va urma).

CRONICA.

Printr'un jurnal al Consiliului de miniștri s'a acordat Băncii „Albina“, institut de credit și economii, Sibiu, pentru centrala Institutului din Sibiu, și pentru sucursalele din : Brașov, București, Cluj, Dicioșanmărtin, Lugoj, Mediaș, Tg.-Mureș și Timișoara, având un capital deplin vărsat mai mare de zece milioane Lei, după cum se constată din bilanțul anului 1938, publicat în Monitorul oficial Nr. 88 din 17 Aprilie 1939, autorizația de a folosi dispozițiunile legii asupra contractului de gaj agricol.

Tratatul economic cu Germania. Actualmente delegații Reichului se găsesc la București unde duc tratative cu Ministerul Economiei Naționale, în cari se cuprinde și regimul exportului nostru de vite. Se speră, că în curând exportul va fi reluat.

Costul vieții la București. Costul vieții este în urcare. Intr'adevăr, din datele publicate de „Institutul Central de Statistică“ reiese că în Februarie 1939 costul vieții la București, este în urcare cu 3,6%, față de același lună în 1938 și cu 25,7% față de Februarie 1937. În comparație cu nivelul cel mai scăzut al costului vieții la București din Iulie 1934 urcarea pare deci de ordinul 46%.

În această perioadă, — și din 1937 (Ianuarie) de când această urcare este aproape constantă, — autoritățile s'au sesizat și caută și astăzi să ia măsurile menite să stăvilească procesul de scumpete.

Comparând datele cari au fost puse la dispoziție de către Institutul Central de Statistică se constată dela prima vedere că în ultimile luni urcarea importantă o înregistrează indicele costului vieții în general (care pe lângă articolele alimentare, cuprinde îmbrăcăminte, încălțăminte și combustibil), în timp ce sporul la indicele prețurilor de detaliu al alimentelor a rămas mai redus.

Diferența dintre 76,4%, care este nivelul actual al costului vieții și 67,5% nivelul actual al salariilor rezultă o reducere a standardului de viață al salariaților de 12%.

Cu cât contribuim la asigurările sociale.

Oficiul de studii al asigurărilor sociale a întocmit un foarte interesant și sugestiv tablou, care redă proporția contribuțiilor la asigurările sociale.

În tabloul acesta, oficial, redat mai jos, se poate vedea clar repartizat pe case de asigurări, cât din totalul cotizațiilor se plătește de marea industrie, cât de meseriași și cât de comercianți.

Se pot stabili cu acest prilej și regiunile cele mai industriale din țară.

Nr. crt.	Casa de Asigurări Sociale din	8 Iunie 1939. Contribuția.		
		Marea Industrie %	Meseriași %	Comerțul %
1	Alba Iulia	61	31	8
2	Arad	70	17	13
3	Bacău	84	13	3
4	Brăila	32	12	56
5	Brașov	76	14	10
6	București	61	17	22
7	Buzău	56	36	8
8	Câmpina	83	16	1
9	Cernăuți	63	20	17
10	Chișinău	25	50	25
11	Cluj	58	20	22
12	Constanța	38	19	43
13	Craiova	64	20	16
14	Dej	67	20	13
15	Deva	84	8	8
16	Galați	46	18	36
17	Iași	55	28	17
18	Lugoj	86	7	7
19	Oradea	58	25	17
20	Petroșani	94	4	2
21	Piatra Neamț	89	8	3
22	Pitești	71	19	10
23	Ploiești	80	15	5
24	Rădăuți	75	15	10
25	Reșița	87	8	5
26	Roman	51	36	13
27	Satu Mare	70	18	12
28	Sibiu	74	12	14
29	Sighișoara	50	30	20
30	Târgoviște	91	7	2
31	Târgu Mureș	70	18	12
32	Timișoara	55	19	26

„INDUSTRIA AURULUI“, S. A., ABRUD.

Convocare.

Domnii acționari ai Soc. „INDUSTRIA AURULUI“, s. a. Abrud, sunt convocați prin aceasta la

a XV-a adunare generală,

care se va ține în ziua de 29 Iulie 1939, orele 15, iar în caz de neprezentare a numărului cerut de acționari în ziua de 14 August, orele 15, în biroul Soc. din Abrud cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Cons. de administrație și al Com. de Censori, bilanțul anului de gestiune 1938 și Contul Profit și Pierdere;
3. Stabilirea bilanțului pe anul 1938;
4. Descărcarea Cons. de adm. și al Com. de Censori de gestiunea anului 1938;
5. Deciderea asupra locurilor vacante din Cons. de adm. și alegerea Com. de Censori;
6. Fixarea jetoanelor și a diurnelor;
7. Eventuale propuneri statutare.

Bilanț per 31 Decembrie 1938.

Activa. Cassa 32.382.—; Acționari 212.350.—; Teritorii miniere 5.100.000.—; Clădiri 2.000.000.—; Imobile 700.000.—; Mobilier 38.055.—; Linia industrială 440.000.—; Galerii și puțuri 1.100.000.—; Mașini 2.800.000.—; Unelte și utilajele 130.000.—; Instalația electrică 1.138.000.—; Depuneri proprii 13.271.—; Conturi curente debitoare 254.375.—; Pierderi din anii precedenți 868.384.—; Pierdere din anul curent 11.281.—; Pierdere total 879.665.—; **Total: 14.838.098.—.**

Pasiva. Capital 10.000.000.—; Spese de fondare 4.877.—; Răscumpărări de părți 73.780.—; Conturi curente creditoare 1.332.961.—; Escont 3.426.480.—; **Total 14.838.098.—.**

Profit și Pierdere.

Debit: Pierdere raportată din anii Precedenți 868.384.—; Materiale 221.888.—; Salare 72.000.—; Plata muncitorilor 296.689.—; Total sal. și pl. munc. 368.689.—; Impozite 364.417.—; Cotizații de boală 233.136.—; Spese generale 71.110.—; **Total: 2.127.624.—.**

Credit. Aur 1.127.546.—; Arânzi 120.413.—; Pierdere din anii precedenți 868.384.—; Pierdere din anul curent 11.281.—; **Total pierdere 879.665.—; Total 2.127.624.—.**

ss. Ing. D. David, adm. del. dir.

ss. Dr. V. Bologa.

ss. Ing. E. Tilea.

ss. Dr. Z. Chirtop.

ss. Dr. Gh. David.

ss. Ing. L. Borza

ss. Dr. I. Pop.

ss. Sab. Dr. Borza.

Abrud, la 31 Decembrie 1938.

S'au controlat conturile de mai sus și s'au găsit în deplină consonanță cu registrele purtate în regulă.

Abrud, la 18 Mai 1939.

ss. Emil A. Chiffa.

ss. Dr. C. Pop.

ss. Dr. Z. Borza.

ss. D. Pop.